16/10/2023

«Μελέτες για τα Εθνικά Θέματα και για το Κυπριακό Ζήτημα» – Γ’ Έκδοση

/ Επικαιρότητα

Η τρίτη, αναθεωρημένη και επαυξημένη, έκδοση του βιβλίου του τέως Προέδρου της Δημοκρατίας και Ακαδημαϊκού Προκόπη Παυλόπουλου με τίτλο *«Μελέτες για τα Εθνικά Θέματα και για το Κυπριακό Ζήτημα»* (Εκδόσεις *«Ευρασία»*)

Κυκλοφορεί, και πάλι από τις εκδόσεις *«Ευρασία»*, η τρίτη, αναθεωρημένη και επαυξημένη, έκδοση του βιβλίου του τέως Προέδρου της Δημοκρατίας και Ακαδημαϊκού κ. Προκοπίου Παυλοπούλου με τίτλο *«Μελέτες για τα Εθνικά Θέματα και για το Κυπριακό Ζήτημα».* Έκδοση που υπερβαίνει τις 350 σελ. και περιλαμβάνει, λαμβάνοντας υπόψη όλες τις τελευταίες εξελίξεις, το σύνολο των Εθνικών μας Θέσεων πάνω σε όλα τα, *«ζέοντα»*, Εθνικά μας Θέματα, με την προσθήκη του Κυπριακού Ζητήματος, το οποίο είναι πρωτίστως Διεθνές και Ευρωπαϊκό. Περιληπτικώς, οι θέσεις του κ. Προκοπίου Παυλοπούλου συνοψίζονται στα εξής:

1. Σε ό,τι αφορά τις σχέσεις μας με την Τουρκία, όλα ξεκινούν από την εξής, αδιαπραγμάτευτη, βάση: Μία, και μόνη, διαφορά υφίσταται μεταξύ μας: Η οριοθέτηση της νησιωτικής -άρα όχι οιασδήποτε άλλης- Υφαλοκρηπίδας και της αντίστοιχης Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης (ΑΟΖ) στο Αιγαίο και στην Ανατολική Μεσόγειο. Διαφορά, η οποία μπορεί να επιλυθεί μόνον ενώπιον του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης κατά τις διατάξεις της Σύμβασης του Montego Bay του 1982 για το Δίκαιο της Θάλασσας.
2. Είναι θεσμικώς αυτονόητο ότι αφού τα σύνορα της Ελλάδας συνιστούν, κατά το πρωτογενές Ευρωπαϊκό Δίκαιο, και σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Υφαλοκρηπίδα και η ΑΟΖ της Ελλάδας συνιστούν, αυτοθρόως, και Υφαλοκρηπίδα και ΑΟΖ της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Υπ’ αυτό το πρίσμα τίθεται το νομικό -και, κατ’ επέκταση, πολιτικό- ζήτημα της αναγκαίας σύμπραξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην όλη διαδικασία οριοθέτησης της Υφαλοκρηπίδας και της ΑΟΖ κάθε Κράτους-Μέλους, άρα και της Ελλάδας και της Κύπρου, κυρίως με τρίτα προς αυτήν Κράτη.
3. Η Ελλάδα έχει το δικαίωμα -αλλά και την υποχρέωση, αφού τούτο αφορά την προστασία της Ελληνικής Επικράτειας- τόσο για δικό της λογαριασμό όσο και απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ως πλήρες Κράτος-Μέλος της, να θωρακίζει αμυντικώς όλα, ανεξαιρέτως, τα Νησιά της στο Αιγαίο, ανεξαρτήτως της έκτασης του εδάφους τους και του αν κατοικούνται ή όχι. Το δικαίωμα αυτό στηρίζεται κυρίως στις διατάξεις του άρθρου 51 του Καταστατικού Χάρτη του ΟΗΕ, οι οποίες κατοχυρώνουν το δικαίωμα Κράτους-Μέλους του ΟΗΕ περί «*νόμιμης άμυνας*» όχι μόνο σε περίπτωση ένοπλης επίθεσης εναντίον του, αλλά και σε περίπτωση «*απειλής χρήσης βίας*» ή ακόμη και «*επικείμενης απειλής*», όπως προκύπτει από την πρακτική αυτού τούτου του ΟΗΕ, και όχι μόνο.
4. Βασική Εθνική Θέση μας είναι κατ’ εξοχήν το ότι η Συνθήκη της Λωζάνης του 1923 -και όλες οι μεταγενέστερες, κάθε μορφής, εκτελεστικές της ρυθμίσεις- δεν επιδέχεται, καθ’ οιονδήποτε τρόπο, αναθεώρηση ή τροποποίηση. Άρα, το σύνολο των ρυθμίσεων της Συνθήκης της Λωζάνης του 1923 αποτελούν -και θ’ αποτελούν αδιαλείπτως στο μέλλον- το συμπαγές θεσμικό και πολιτικό

θεμέλιο των σχέσεων μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας, τόσον ως προς τα μεταξύ τους σύνορα όσο και ως προς όλα τα επιμέρους ζητήματα, τα οποία εμπίπτουν στο ρυθμιστικό τους πλαίσιο. Πρωτίστως δε ως προς το ζήτημα, κατά το οποίο η Συνθήκη της Λωζάνης του 1923, με πλειάδα διατάξεων που «*πηγάζουν*» από την πλήρως ενσωματωμένη σε αυτή Σύμβαση μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας της 30ής Ιανουαρίου 1923, προσδιορίζει σαφώς την Μειονότητα στην Θράκη ως «*Ελληνική Μουσουλμανική Μειονότητα*», ήτοι ως Θρησκευτική Μειονότητα. Την δε Μειονότητα της Κωνσταντινούπολης ως «*Ελληνική Μειονότητα*», ήτοι ως αμιγώς Εθνική Μειονότητα.

5. Οι έναντι της Γερμανίας αξιώσεις μας για το κατοχικό δάνειο και για τις αποζημιώσεις, από τις οποίες ουδέποτε και κατά κανένα τρόπο έχουμε παραιτηθεί, είναι πάντα νομικώς ενεργές –πράγμα που σημαίνει ότι δεν τίθεται κανένα θέμα παραγραφής- και δικαστικώς επιδιώξιμες. Και ο κοινός μας Ευρωπαϊκός Νομικός Πολιτισμός, ως μέρος του εν γένει κοινού μας Ευρωπαϊκού Πολιτισμού που συντίθεται από τις διατάξεις αλλά και από τις θεμελιώδεις αρχές και τις αξίες της Ευρωπαϊκής και της Διεθνούς Νομιμότητας, επιβάλλει την σχετική απόφαση να την λάβει αρμόδιο δικαιοδοτικό Forum, με βάση το σύνολο του εφαρμοζόμενου, εν προκειμένω, Διεθνούς Δικαίου. Η ως τώρα αρνητική θέση της Γερμανίας είναι αυθαίρετη και απαράδεκτη.
6. Η Ελλάδα διεκδικεί από το Βρετανικό Μουσείο την άμεση επιστροφή των Γλυπτών του Παρθενώνα, χωρίς όρους και προϋποθέσεις. Απορρίπτει, κατηγορηματικώς, κάθε έννοια δανεισμού τους, εν όλω ή εν μέρει, αφού κάτι τέτοιο θα νομιμοποιούσε, αμέσως ή εμμέσως, την επ’ αυτών κυριότητα του Βρετανικού Μουσείου, ενώ είναι γνωστό ότι ο Έλγιν διέπραξε στυγνή κλοπή και αρχαιοκαπηλία. Δείγμα το οποίο σημαίνει ότι έως σήμερα το Βρετανικό Μουσείο συμπεριφέρεται, κατ’ ουσίαν, ως κοινός κλεπταποδόχος.
7. Λύση του Κυπριακού Ζητήματος νοείται μόνον υπό τις ακόλουθες επτά, κατ’ ελάχιστο, προϋποθέσεις: **Πρώτον**, η Κυπριακή Δημοκρατία πρέπει να έχει την πολιτειακή μορφή το πολύ Ομοσπονδιακού Κράτους, κατά τα Διεθνή, και κυρίως, κατά τα Ευρωπαϊκά αντίστοιχα πρότυπα. **Δεύτερον**, η Κυπριακή Δημοκρατία πρέπει να στηρίζεται, καθ’ ολοκληρία, στις θεμελιώδεις αρχές της Αντιπροσωπευτικής Δημοκρατίας. **Τρίτον**, η Κυπριακή Δημοκρατία πρέπει να έχει, ως μέλος της Διεθνούς Κοινότητας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μία Διεθνή Νομική Προσωπικότητα. **Τέταρτον**, στην Κυπριακή Δημοκρατία νοείται μία, και μόνον, Ιθαγένεια. **Πέμπτον**, η Κυριαρχία της Κυπριακής Δημοκρατίας πρέπει να είναι πλήρης. **Έκτον**, επί της Κυπριακής Δημοκρατίας δεν είναι επιτρεπτό να παραμένουν, κατ’ ουδένα τρόπο, στρατεύματα κατοχής ούτε να ισχύουν, επίσης κατ’ ουδένα τρόπο, εγγυήσεις τρίτων. Και, **έβδομον**, από την Κυπριακή Δημοκρατία πρέπει ν’ αποχωρήσουν, αμέσως και χωρίς προϋποθέσεις, οι «

έποικοι», τους οποίους εγκατέστησε παρανόμως η Τουρκία και να επανέλθουν, άνευ όρων, οι αναγκαστικώς αποχωρήσαντες από τις εστίες τους.

ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΕΛΕΤΕΣ

ΓΙΑ ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ & ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΖΗΤΗΜΑ

Γ΄ ΑΝΑΘΕΩΡΗΜΕΝΗ ΚΑΙ
ΕΠΑΥΞΗΜΕΝΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ **ΕΥΡΑΣΙΑ**